

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

► **V**

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 315/93 НА СЪВЕТА

от 8 февруари 1993 година

за установяване на обществени процедури относно замърсителите в храните

(ОВ L 37, 13.2.1993 г., стр. 1)

Изменен със:

Официален вестник

№ страница дата

► <u>M1</u>	Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 година	L 284	1	31.10.2003 г.
► <u>M2</u>	Регламент (ЕО) № 596/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 година	L 188	14	18.7.2009 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 315/93 НА СЪВЕТА

от 8 февруари 1993 година

за установяване на общностни процедури относно замърсителите в храните

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100а от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

в сътрудничество с Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че е важно да се приемат мерки с цел постепенно установяване на вътрешния пазар в рамките на срок, изтичащ на 31 декември 1992 г.; като има предвид, че вътрешният пазар включва зона без вътрешни граници, в която свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е гарантирано;

като има предвид, че разликите в правилата, приети от държавите-членки, могат да затруднят функционирането на общия пазар и като има предвид, че е необходимо да се установи процедура за приемане на хармонизирани правила на Общността;

като има предвид, че замърсителите могат да постъпят в храните на всеки етап от производството до консумирането им;

като има предвид, че е належащо в интерес на здравеопазването тези замърсители да се поддържат до нива, които са приемливи в токсикологичен план;

като има предвид, че допълнителното им елиминиране трябва да се извърши, когато е възможно, посредством добри работни практики; като има предвид, че съответствието с такива добри практики може да бъде ефективно контролирано от публичните власти, предвид професионалното обучение и опита на техните представители;

като има предвид, че настоящият регламент трябва да се прилага, без това да накърнява разпоредбите, приети в контекста на по-конкретни правила на Общността;

като има предвид, че от гледна точка на здравеопазването е подходящо да се насърчи търсенето на цялостен подход към въпроса за замърсители в храните;

като има предвид, че Научният комитет по храните, учреден с Решение 74/234/ЕИО ⁽⁴⁾, трябва да бъде консултиран по всички въпроси, които могат да окажат въздействие върху общественото здраве,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Настоящият регламент се отнася до замърсителите, които се съдържат в храните.

„Замърсител“ означава всяко вещество, което не е преднамерено добавено в храната, но което се съдържа в тази храна в резултат

⁽¹⁾ ОВ С 57, 4.3.1992 г., стр. 11.

⁽²⁾ ОВ С 129, 20.5.1991 г., стр. 104 и Решение от 20 януари 1993 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

⁽³⁾ ОВ С 223, 31.8.1992 г., стр. 24.

⁽⁴⁾ ОВ L 136, 20.5.1974 г., стр. 1.

▼B

от производството (включително и при операциите, извършвани в земеделието, животновъдството и ветеринарната медицина), изработката, обработката, подготовката, третирането, опаковането, пакетирането, транспортирането или съхраняването на такава храна, или в резултат от замърсяването на околната среда. Чужди елементи, като например частици от насекоми, косми от животни и др., не са обхванати от настоящото определение.

2. Настоящият регламент не се прилага за замърсители, които са предмет на по-специфични правила на Общността.

След влизането в сила на настоящия регламент Комисията публикува с информационна цел в серия С на *Официален вестник на Европейските общности* списък на правилата, които са посочени в първата алинея. Този списък се осъвременява съответно от Комисията.

3. Разпоредбите, които се отнасят за замърсителите, се приемат в съответствие с настоящия регламент, с изключение на определените съгласно правилата по параграф 2.

Член 2

1. Храни, които съдържат замърсители в количества, които не са приемливи от гледна точка на общественото здраве и по-специално на токсикологично ниво, не се пускат на пазара.

2. Освен това нивата на замърсителите се поддържат до възможно най-ниските, които могат да бъдат постигнати посредством добрите практики на всички етапи, които са посочени в член 1.

3. ►**M2** С цел защита на общественото здраве и съгласно параграф 1 при необходимост Комисията може да установи пределно допустими количества за определени замърсители. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 8, параграф 3. Поради императивни причини за спешност Комисията може да използва процедурата по спешност, предвидена в член 8, параграф 4. ◀

Тези пределно допустими количества се приемат под формата на неизчерпателен списък на Общността и могат да включват:

- лимити за един и същ замърсител в различни храни,
- лимити за аналитично откриване,
- препратка към методите за вземане на проби и анализ, които трябва да се използват.

Член 3

Разпоредбите, които могат да окажат въздействие върху общественото здраве, се приемат след консултиране с Научния комитет по храните.

Член 4

1. Когато дадена държава-членка в резултат на нова информация или на преценка на съществуващата информация има причини да подозира, че даден замърсител в храните, макар и в съответствие с настоящия регламент или със специфични регламенти, приети съгласно настоящия регламент, представлява риск за здравето, тя може временно да прекрати или ограничи прилагането на въпросните разпоредби на своята територия. Тя незабавно

▼B

информира другите държави-членки и Комисията за това и посочва причините за решението си.

▼M2

2. Комисията разглежда причините, посочени от държавата-членка, упомената в параграф 1, възможно най-бързо в рамките на Постоянния комитет по храните, учреден с Решение 69/414/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, като незабавно излиза със становище и предприема необходимите мерки с цел потвърждаване, изменение или отменяне на националната мярка, в съответствие с регулаторната процедура по член 8, параграф 2.

▼B*Член 5*

1. Държавите-членки не могат да забранят, ограничат или възпрепятстват пускането на пазара на храни, които са в съответствие с настоящия регламент или със специфичните разпоредби, приети съгласно настоящия регламент, по причини, свързани с нивата на замърсителите.

2. Когато разпоредби на Общността, отнасящи се до максимално допустимите количества, упоменати в член 2, параграф 3, не са били приети, са приложими съответните национални разпоредби в съответствие с разпоредбите на Договора.

3. а) Когато дадена държава-членка запази разпоредбите на вътрешното си законодателство, тя информира Комисията и другите държави-членки за това в шестмесечен срок след приемането на настоящия регламент.

б) Ако дадена държава-членка сметне за необходимо да приеме ново законодателство, тя уведомява Комисията и другите държави-членки за предвидените мерки и посочва причините, които ги оправдават. Комисията се консултира с държавите-членки в рамките на Постоянния комитет по храните, ако сметне подобна консултация за полезна или ако дадена държава-членка поиска това.

Държавите-членки могат да предприемат такива предвидени мерки едва три месеца след уведомяването за тях и при положение че становището на Комисията не е отрицателно.

В последния случай преди изтичането на срока, упоменат във втората алинея, Комисията открива процедурата по ►**M2** член 8, параграф 2 ◀, за да определи дали предвидените мерки могат да бъдат приложени, ако е необходимо, след внасяне на съответните изменения.

Член 6

Всяка година Комисията внася в Постоянния комитет по храните доклад за общото развитие на законодателството на Общността относно замърсителите.

Член 7

Четири години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията изпраща на Съвета доклад за натрупания опит, придружен — ако сметне за необходимо — от съответно предложение.

⁽¹⁾ ОВ L 291, 19.11.1969 г., стр. 9.

▼ M1*Член 8*

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет за хранителната верига и здравето на животните, създаден с член 58 от Регламент (ЕО) № 178/2002 ⁽¹⁾, наричан по-долу „комитета“.

2. При позоваване на настоящия член се прилагат разпоредбите на членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО ⁽²⁾, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от същото решение.

Периодът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

▼ M2

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета ⁽³⁾, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1, 2, 4 и 6 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

▼ B*Член 9*

Настоящият регламент влиза в сила на 1 март 1993 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

⁽²⁾ Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23).

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.